

การพัฒนา รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่าน แบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

The Development of Critical Reading Model through Mind Mapping with the Concept-Oriented Reading Instruction (CORI) Technique for First-Year Undergraduate Students

วันที่รับบทความ: 21 ก.ค. 68

วันที่แก้ไขบทความ: 20 ส.ค. 68

วันที่ตอบรับ: 20 ก.ย. 68

วรรณะรัตน์ ไชยวงศ์¹

Wattanasat Chaiwong¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อศึกษาความสามารถด้านอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน จากการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจทางการเรียน โดยใช้เครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถและแบบสอบถาม จากการศึกษาพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) นักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 78/80
2. ความสามารถด้านอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ความสามารถด้านอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน (15.21) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน (11.17)
3. ผลการศึกษาคือความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.70

คำสำคัญ: การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนผังความคิด เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

¹อาจารย์ประจำ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร สาขาศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย

¹ Lecturer in Academic group of language and communication, Department of Liberal Arts, Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna Chiang Rai

Abstract

The objectives of this research are to develop a critical reading model, to study the critical reading ability of undergraduate students, and to study the students' satisfaction with the critical reading model based on mind mapping and concept-based reading techniques (CORI). The study was conducted with 15 first-year undergraduate students. The activities were organized using a learning activity plan using critical reading model based on mind mapping and concept-based reading techniques (CORI), a reading ability test, and a learning satisfaction questionnaire. The tools used in this study were an ability test and a questionnaire. The study found that:

1. Learning plan for critical reading from concept maps combined with concept- focused reading (CORI) techniques for undergraduate students. Year 1 level, 4 plans, efficiency (E1/E2) equal to 78 /80.
2. Critical reading ability Before studying and after studying A form of critical reading from mind maps with Concept- focused reading techniques (CORI) were significantly different at the 0.01 level, showing that reading comprehension ability Before studying and after studying Using the form of critical reading from the mind map together with The concept- focused reading technique (CORI) was different, with the mean score after studying (15.21) being higher than the mean score before studying (11.17).
3. Results of the study of student satisfaction towards the management of concept map learning together with concept- focused reading (CORI) techniques for undergraduate students. Year 1 level is at the highest level. The average is 4.70.

Keywords: Critical Reading, Mind Map, Concept-Focused Reading Technique (CORI)

บทนำ

ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สืบสานกันมาอย่างดั้งเดิมยาวนานและเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาไทยมีความสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและบ่งบอกถึงวัฒนธรรมความเป็นไทย ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นต่อการใช้ในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันซึ่งเป็นการแสดงถึงความห่วงใย ความสัมพันธ์ แม้แต่การส่งสารเพื่อการแสดงความเอื้ออาทรหรือการส่งข่าวสารข้อมูล ความรู้ให้กันและกัน ในสังคมไม่ว่าจะเป็น การประกอบธุรกิจต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารที่มีความหมายผิด หรือเข้าใจผิดเพิ่มขึ้นไป การอ่านโดยใช้วิจารณญาณถือเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นในการรับข้อมูลข่าวสาร (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2020)

การอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งในการนำพาชีวิตให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากหากมีการเข้าใจผิด หรือแปลความหมายผิดก็จะทำให้การสื่อสารนั้นผิดพลาดไป การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีความสำคัญยิ่ง ควรได้รับการพัฒนาและการได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพราะการอ่านถือว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาให้รู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การประเมินค่าได้อย่างถูกต้องและเที่ยงธรรม หากมีเทคนิค การอ่านที่สามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งก็จะถือว่าเป็นกระบวนการคิด โดยสามารถพิจารณาแยกแยะ ข้อเท็จจริงได้ดี หรือการเสพข่าวสารต่าง ๆ ที่รับมาควรได้รับการใช้วิจารณญาณอย่างถูกต้อง ซึ่งจะให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรง

ชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการพัฒนาสติปัญญาด้วยการวิเคราะห์รู้จักใช้เหตุและผล อันเป็นการพัฒนาตัวเองให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมในยุคปัจจุบันได้ (วราวรรณ นันตติย์และอัฐพล อินตะเสนา, 2021)

ภัยสังคมในปัจจุบันมีอยู่รอบ ๆ ตัวเรียกได้ว่าภัย 360 องศา คือมีทุก ๆ มุม ทุก ๆ ด้านโดยเฉพาะยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งโลกโซเชียล ยุคแห่งโลกออนไลน์ ดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นช่องทางในการสื่อสารต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต แพลตฟอร์ม เว็บไซต์ ผู้ที่เสพข่าวมาควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาสารนั้น ปัจจุบันเรียกได้ว่าเป็นโลกแห่งการคัดต่อข่าวสารที่เราได้รับมาหรือมีการแต่งเติมเสริมแต่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่น่าสนใจมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านหลงผิดหรือเข้าใจผิดและนำไปสื่อสารต่อในทางที่ผิด ซึ่งการเสพข่าวสารโดยไม่มีการใช้วิจารณญาณถือว่าเป็นความร้ายแรงที่สำคัญมากประการหนึ่ง ภัยร้ายแรงที่อาจพบนอกจากการหลงผิด เข้าในผิด และที่มากกว่านั้นอาจจะเป็นการสื่อสารต่อในทางที่ผิดและทำให้เกิดผลเสียหายนี่มีการฟ้องร้องและถูกดำเนินคดี เกี่ยวกับการเสพข้อมูลโดยการขาดใช้วิจารณญาณในการอ่านหรือได้ยืมข่าวที่ได้รับมา (ภัทรพรรณ ทำดี, 2021)

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา แต่จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษายังประสบปัญหา เช่น การสรุป ดีความ ระบุดจุดประสงค์ แสดงความเห็น และประเมินข้อคิดจากงานเขียนได้ไม่ดี ส่งผลให้ไม่สามารถถ่ายทอดสาระจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินด้วยเกณฑ์ของ Bloom ชี้ว่า นักศึกษามีความสามารถด้านนี้เพียงร้อยละ 40 ด้วยเหตุนี้บทบาทของผู้สอนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยการลดการบรรยายและเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ หนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับ คือ การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (Concept-Oriented Reading Instruction: CORI) ซึ่งมีจุดเด่นที่การใช้ความสนใจของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พร้อมทั้งกระตุ้นแรงจูงใจและพัฒนากลวิธีทางความคิดไปพร้อมกัน (Guthrie, 1997; Ruddell, 2002)

การสอนแบบ CORI มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สังเกตและสำรวจตนเอง 2) ค้นคว้า 3) ทำความเข้าใจและวิเคราะห์เนื้อหา และ 4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (สุธีรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553) งานวิจัยทั้งในระดับมัธยมและอุดมศึกษาชี้ว่า วิธีการนี้ช่วยพัฒนาความเข้าใจเชิงลึก แรงจูงใจในการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ดีกว่าวิธีการสอนแบบดั้งเดิม (Anderson & Guthrie, 1996; อโรมา โรจนพงษ์, 2554; สุธีรัตน์ อักษรกาญจน์, 2559) ฉะนั้นแล้วการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถเสริมสร้างทั้งความเข้าใจเชิงวิชาการ แรงจูงใจ และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญในการฝึกฝนและพัฒนาการเรียนรู้อีกเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนวิชาภาษาไทยสามารถอ่านแล้วเข้าใจได้อย่างมีวิจารณญาณ การอ่านทำให้มีความรู้ รู้จักค้นคว้าสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้สิ่งใหม่ ๆ ให้แก่สังคมได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ผังความคิดและเทคนิคแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เพื่อให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างถูกต้อง รู้จักวิเคราะห์แยกแยะพิจารณาในข้อมูลที่ตัวเองได้อ่านไปแล้วนั้นและเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพและความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยสอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยในปัจจุบัน และสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณความของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางการเรียนรู้และการมีนิสัยรักการอ่านสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

ประโยชน์ของการศึกษา

1. ได้พัฒนาศักยภาพการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทยให้สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ โดยการฝึกฝนปฏิบัติอย่างเป็นระบบแบบแผน สามารถจัดความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต จากการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการอ่านเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ และสามารถทำให้เกิดกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการอ่านได้ และเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และเพลิดเพลิน อันจะสามารถต่อยอดสู่การเรียนรู้ศาสตร์อื่นได้
2. ได้รูปแบบการเรียนการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแก่ผู้สอนและผู้เรียนรายวิชาภาษาไทย ซึ่งผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการทำความเข้าใจบทอ่าน ตำราหรือหนังสือ คู่มือ ข้อมูลข่าวสาร และบทอ่านจากสื่อเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ที่กว้างขวางและหลากหลายขึ้นทั้งยังช่วยฝึกทักษะการสืบค้นอันจะนำไปสู่การจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความและประเมินค่าข้อมูล จนสรุปความจากสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น
3. สร้างกลวิธีในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อความที่อ่านหรือที่เรียกว่ากระบวนการอ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้อ่านทุกคนในขณะที่อ่านเป็นขั้นตอนแล้วนำมาสู่การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน ที่จะเกิดขึ้นได้
4. เกิดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น โดยเน้นผู้เรียนจะต้องเรียบเรียงความคิด ตั้งแต่การอ่านในขั้นแรกและนำมาเขียนสรุปด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ซึ่งจากการบันทึกข้อมูลภายหลังจากการอ่านในรูปแบบแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) นั้นเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและใช้ความคิดเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน โดยการถ่ายทอดออกอย่างมีวิจารณญาณได้ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคต
5. เกิดการปฏิบัติงานของผู้เรียนตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการอ่าน การคิด และการเขียน ฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนได้ขยายฐานความรู้เดิม และฐานความรู้ใหม่ และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะฝึกปฏิบัติการอ่านด้วยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด การอ่าน การเขียน และการจดจำที่ลึกและมีวิจารณญาณรวดเร็วขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรหัส GEBLC201 รายวิชา ศิลปะการใช้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย จำนวนทั้งหมด 15 คน

2. ตัวแปร การศึกษาเรื่องนี้ประกอบด้วยตัวแปรต้นจำนวน 1 ตัวแปรและตัวแปรตามจำนวน 2 ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

2.1 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

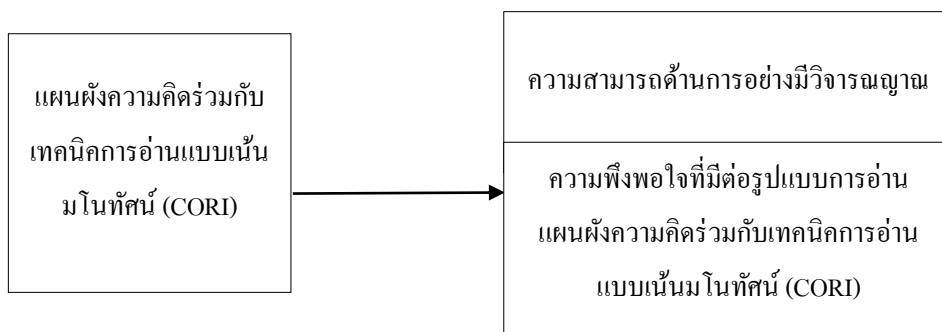
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาวิชาศิลปะการใช้ภาษาไทย ตามหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี เรื่อง ศึกษารูปแบบและวิธีการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบวนการคิดอย่างมีระบบพร้อมกับการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดยมีศิลปะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เพื่อตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถพัฒนาได้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบเน้น มโนทัศน์ (CORI) ซึ่งเน้นการฝึกทักษะการอ่านอย่างพินิจพิจารณา ใคร่ครวญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ดีความ และประเมินค่า สามารถบูรณาการการใช้ภาษาไทยกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ในงานวิจัยนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 ชั่วโมง

กรอบแนวคิด

รูปภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สามารถทำให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีการพัฒนาด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ดีขึ้นและมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) มีวิธีการศึกษาดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่

1.1.1 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) จำนวน 4 แผน แผนละ 3 คาบ รวม 12 ชั่วโมง ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญที่ 3 ท่าน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

การสร้างและการตรวจคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

1) ศึกษาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสารตามมาตรฐานการอุดมศึกษา (อว.) ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

2) ศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสารแผนกภาษาตะวันออก เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะการใช้ภาษาไทย

3) ศึกษาแนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชารหัส GEBLC201 ศิลปะการใช้ภาษาไทย (Arts of Using Thai Language) ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการรับสาร หัวข้อที่ 5.4 อ่านอย่างมีประสิทธิภาพและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4) การจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI)

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ในด้านความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ ประเมินตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองสอนมาตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนนำไปใช้จริงกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของจุดประสงค์กับข้อคำถาม (IOC) และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่เป้าหมายแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายชื่อแบบอิงเกณฑ์ตามวิธีการของ Brennan (สมบัติ หทัยเรื่อคำ, 2555) นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Lovett พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

1.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์แต่ละข้อคำถามมีค่าระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 คะแนน และมีค่าคะแนน โดยรวม เท่ากับ เท่ากับ 0.90 ซึ่งมากกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามเหล่านี้มีความสอดคล้องกันกับนิยามของตัวแปรแต่ละ วัตถุประสงค์ สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยได้

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) แบบศึกษากลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง โดยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ

2.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจาก แผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ เวลาในการการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3 การทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้สอบก่อนการทดลอง และสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาหลังจากการจัดการเรียนรู้สิ้นสุดลง โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

2.4 วิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

2.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) โดย การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการอ่านอย่างมี วิจารณ์จากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) โดยใช้ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบการอ่านอย่างมีวิจารณ์จากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณ์จากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) นักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพ	คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	300	235	3.50	78
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	24	2.00	80
ประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 78/80				

จากตารางที่ 1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณ์จากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) นักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78 /80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้น มโนทัศน์ (CORI)

ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์	N	$\bar{x}$	S.D.	t	P-Value
คะแนนก่อนเรียน	15	11.17	2.00	-15.25	0.00**
คะแนนหลังเรียน	15	15.21	1.33		

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ก่อนเรียนและหลังเรียน รูปแบบ การอ่านอย่างมีวิจารณ์จากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณ์จากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) แตกต่าง กัน โดยที่ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน (15.21) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อน เรียน (11.17)

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ของนักศึกษาศรี ระดับชั้นปีที่ 1

ข้อ	การประเมิน	$\bar{x}$	S.D	ระดับ
1	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากทำให้เข้าใจคำศัพท์ได้ดี	4.65	0.46	มากที่สุด
2	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากได้รับคำชมเชยจากอาจารย์	4.50	0.33	มากที่สุด
3	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น	4.65	0.56	มากที่สุด
4	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากช่วยปรึกษาหารือกันแก้ปัญหาในกลุ่มเพื่อน	4.60	0.21	มากที่สุด
5	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากเนื้อหาที่น่าสนใจให้อ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความน่าสนใจ	4.80	0.22	มากที่สุด
6	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากได้อ่านแบบพินิจพิจารณา	4.75	0.32	มากที่สุด
7	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากได้รู้วิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีขั้นตอนการอ่านที่ชัดเจน	4.70	0.41	มากที่สุด
8	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากมีความภูมิใจที่ได้สรุปใจความเป็นภาษาของตนเองได้	4.65	0.30	มากที่สุด
9	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากได้นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.80	0.77	มากที่สุด
10	ชอบการจัดการเรียนรู้แบบ แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เนื่องจากมีความสุขในการทำกิจกรรม	4.90	0.45	มากที่สุด
	รวม	4.70		มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แผนผังความคิด ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ของนักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.70

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. จากการพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) นักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 78 /80

2. จากการศึกษาความสามารถด้านอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน และหลังเรียน รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) แตกต่างกัน โดยที่ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน (15.21) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อน เรียน (11.17)

3. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แผนผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ของนักศึกษาปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.70

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ แบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่าน แบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จะเห็นได้ว่ามีประสิทธิภาพโดยขั้นตอนต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดและความเข้าใจเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการอ่านขั้นสูงที่ต้องดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นพื้นฐานในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การใช้เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (Concept-Oriented Reading Instruction: CORI) ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการสร้างจิตภาพเชิงลึก (Deep Mental Representation) ผ่านการจดจำประเด็นสำคัญ การสืบค้นข้อมูล และการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม กระบวนการดังกล่าวช่วยขยายของค์ความรู้ให้กว้างขึ้น พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตรวจสอบความรู้และแสวงหาความจริงอย่างมีระบบ นอกจากนี้ CORI ยังช่วยให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมประกอบการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแยกแยะสาระสำคัญออกจากข้อเท็จจริง

ความคิดเห็น และความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งเป็นหัวใจของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การฝึกกระบวนการอ่านลักษณะนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการไตร่ตรองและวินิจฉัยข้อมูลอย่างรอบด้าน อันนำไปสู่การตัดสินใจและประเมินค่าของเนื้อหาที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระจากการอ่านอย่างลึกซึ้ง แต่ยังพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ทำให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ทั้งในการเรียนและการดำเนินชีวิตจริงได้อย่างสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรารณนันทสิทธิ์ และอัฐพล อินตะเสน (2563) ที่พบว่าการจัดแผนผังความคิดเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน เป็นการนำเอาความรู้จากสมองมาพัฒนาในการจดบันทึกเป็นลำดับขั้น จากใจกลางและแตกกิ่งก้านสาขา การทำผังความคิดจะช่วยให้ผู้อ่านได้คิดอย่างเป็นระบบช่วยในการจดจำได้ดี บันทึกและเข้าใจในเนื้อหาได้ครบทุกองค์ประกอบ และสอดคล้องกับ สุวีริรัตน์ อักษรกาญจน์ (2553) ที่พบว่า เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) เป็นการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นการฝึกทักษะการอ่าน โดยมีการพินิจพิจารณาใคร่ครวญวิเคราะห์ สังเคราะห์และตีความรวมไปถึงการประเมินค่า เป็นการพัฒนาทักษะในการคิด ไปพร้อม ๆ กันจากประสบการณ์เดิม ประสบการณ์ใหม่ที่เรียนรู้และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความคิดเห็น จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่มาประสานให้สอดคล้องกัน สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดรวบยอด ส่งผลให้เกิดความรู้ด้านข้อมูลอันเต็มเปี่ยมในขณะเดียวกันผู้อ่าน จะได้มีการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน การคิดที่มากขึ้นและมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดีมากขึ้นด้วย

2. ความสามารถด้านอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีวิจารณญาณ จากรูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแผนผังความคิดร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีการพัฒนาที่ดีขึ้น ค่าคะแนนสูงขึ้นซึ่งสามารถบ่งบอกได้ว่าแบบการเรียนรู้นี้มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ดี การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาควรได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง เนื่องจากไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับใจความ วิเคราะห์ และตีความเนื้อหาได้อย่างถูกต้องเท่านั้น แต่ยังทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในชีวิตจริงได้อย่างสร้างสรรค์ แนวทางหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ หรือ Concept-Oriented Reading Instruction (CORI) กระบวนการเรียนรู้ตามแนวทาง CORI ประกอบด้วยลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีเป้าหมายและต่อเนื่อง เริ่มจากขั้นสังเกตและสำรวจตนเอง ซึ่งผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามหรือคาดเดาเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่าน ขั้นตอนนี้มีส่วนสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและกำหนดวัตถุประสงค์การอ่านอย่างชัดเจน ต่อมาใน ขั้นค้นคว้า ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้สืบค้นและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลาย ทั้งตำรา หนังสือ และสื่อเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ที่กว้างขวางและหลากหลายขึ้น เมื่อเข้าสู่ ขั้นทำความเข้าใจและวิเคราะห์ ผู้เรียนได้ฝึกการจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล โดยบันทึกสิ่งที่ตนเองเข้าใจออกมาในรูปแบบภาษาของตน เช่น การเขียนสรุป การตอบคำถาม หรือการจัดทำแผนผังความคิด กระบวนการนี้ทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนอย่างเป็นระบบ สุดท้ายคือ ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถ่ายทอดความเข้าใจผ่านการอภิปราย การนำเสนอ หรือการเขียนเชิงวิชาการ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูงและสะท้อนผลของการอ่านที่แท้จริง จากการจัดกิจกรรมตามกระบวนการ CORI ผู้เรียนไม่เพียงแต่มีทักษะการอ่านที่พัฒนาขึ้นอย่างชัดเจน แต่ยังเกิดความเข้าใจเชิงลึก มีแรงจูงใจในการอ่าน และสามารถวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วย CORI มีค่าคะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับก่อนเรียน

ซึ่งชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการสอนอ่านดังกล่าวมีประสิทธิภาพ และสามารถยกระดับความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ วรารวรรณ นันสฤตย์และ อัฐพล อินตะเสนา (2563) ที่ได้ศึกษา
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดที่ พบว่า
การนำผังความคิดไปเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสรุปความเรื่องที่อ่านอยู่ ออกมาเป็นแผนภาพ ช่วยให้นักศึกษาสามารถ
สรุปเรื่องราวที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ จากลักษณะของแผนภาพที่เชื่อมโยงกันและมีความสัมพันธ์ สามารถจดจำเรื่อง
ที่อ่านได้ง่าย วิธีการเรียนรู้แบบนี้ สามารถให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี

3. การศึกษาความพึงพอใจแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากผังความคิด
ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 พบว่าผู้เรียนมีความ
พึงพอใจในระดับมากที่สุดในรูปแบบการใช้วิจารณญาณจากผังความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบมโนทัศน์ (CORI)
เนื่องจากสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ได้ดีเป็นที่ยอมรับและได้รับคำชมเชย เนื่องจากมีวิธีการอ่านจับใจความที่
เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยกันปรึกษากันในระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนและนำความรู้ที่ได้
ไปใช้ในชีวิตประจำวันก็ก่อให้เกิดความสุขในการอ่าน เนื่องจากกิจกรรมถูกออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออก
ทางความคิด แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจในขั้นตอนการอภิปราย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและการจดจำที่
มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การใช้ผังความคิดประกอบกับเทคนิค CORI ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปสาระสำคัญได้อย่าง
เป็นขั้นตอน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจับใจความได้แม่นยำยิ่งขึ้น การเรียนรู้ผ่านผังความคิดยังช่วยสร้างภาพ
แทนความคิด (mental image) ที่ส่งเสริมการทำความเข้าใจขององค์ความรู้ใหม่ พร้อมทั้งสามารถเชื่อมโยงกับความรู้และ
ประสบการณ์เดิมเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความ ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งและชัดเจน
กิจกรรมยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านเข้าใจง่ายขึ้น สามารถสรุปความได้อย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ อีกทั้ง
ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ชัดเจน พร้อมทั้งสร้าง
ความสุขในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ทั้งในด้านการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน
ตลอดจนการได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ผู้สอน สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมแรงจูงใจและแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้น ที่สำคัญยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ซึ่งเป็นผลเชิงบวกที่สนับสนุน
ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนดังกล่าวอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับวรารวรรณ นันสฤตย์และ อัฐพล อินตะเสนา
(2563) ที่พบความพึงพอใจจากการใช้แผนผังความคิดอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมี
การพัฒนาทักษะด้านการอ่าน เข้าใจเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยการนำผังความคิดมาช่วยในการอ่านและจับใจความไม่
มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลิน ไปด้วยบรรยากาศในการเรียน ทำให้สถานการณ์ไม่ตึงเครียด ให้
เกิดความกระตือรือร้น ในการทำงานมากขึ้น และสอดคล้องกับปาริชาติ นามน้ำวแสง (2563) ที่พบว่าผู้เรียนมีความ
พึงพอใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในระดับมาก โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ผังความคิด ใช้เทคนิค
แบบผังกราฟฟิก โดยภาพรวมอยู่ในหลักความพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่าการจัดรูปแบบการเรียนรู้ จากฝั่งความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ควรเลือกเนื้อหาเน้นมโนทัศน์ที่น่าสนใจเกิดขึ้นจริงในประสบการณ์ที่ผ่านมาและควรไปถึงความเหมาะสมของ เพศ วัย และระดับชั้นและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ระดับการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคนอาจไม่เท่ากัน ระหว่างการเรียนรู้ควรสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีการเรียนรู้ช้า ควรคอยให้ความช่วยเหลือ มิเช่นนั้นนักศึกษาอาจเกิดข้อโต้แย้งในการเรียนรู้ที่ตามไม่ทันเพื่อในชั้นเรียน
3. การกำหนดกิจกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้จากฝั่งความคิดร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ควรมีความชัดเจน กระชับเวลา และสามารถวัดผลและประเมินผลได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ไปเป็นแนวทางการนำภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนการสอนและการบริหารจัดการในโรงเรียน
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารกับผลลัพธ์ด้านการจัดการศึกษา
3. ควรดำเนินการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในระดับชั้นเรียนหรือประเภทโรงเรียนอื่น

รายการอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท). (2563). *ภาษาและการสื่อสาร*. สืบค้นจาก

<https://thai.tourismthailand.org/Articles>.

ชลธิชา หงษ์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐวุฒิ พงศ์สิริ. (2560). การคิดเชิงวิจารณ์ญาณ (Critical Thinking). *วารสารการบริหารคน People Magazine*. 4. 1-15.

ฐปทอง กว้างสาวสดี. (2561). การสอนคิดวิจารณ์ญาณ. *วารสารราชพฤกษ์*. 16(3). 1-9

ปาริชาติ นามน้ำแสง. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค S4R*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ภัทรพรรณ ทำดี. (2021). ผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อประชากรต่างรุ่นในครอบครัวโดยมุมมองของประชากรชาวจังหวัดไทย. *Journal of Demography*. 31(2). 1-20.

- วรารวรรณ นันสติตย์และอัฐพล อินตะเสนนา. (2565). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 41(4). 73-85.
- สมบัติ พ้ายเรือคำ. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- สุริรัตน์ อักษรกาญจน์. (2553). การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : เทคนิคการอ่าน แบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ร่วมกับกลวิธีอาร์ อี เอ พี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 10(1). 91-114.
- อโนมา โรจนพงษ์. (2554). การเพิ่มผลลัพธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยตำรวจโดยการเรียนการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ในบทความวิจัย : การทดลองภาคสนาม. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- Anderson, L.W., Krathwohl, D.R., Airasian, P.W., Cruikshank, K.A., Mayer, R.E., Pintrich, P.R., Raths, J., & Wittrock, M.C. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Pearson, Allyn & Bacon.
- Brown, R. (2017). Comprehension strategies instruction for learners of English: Where we have been, where we are now, where we still might go. In S. E. Israeli (Ed.), *Handbook of research on reading comprehension*. 543–567.
- Guthrie, J., & McCann, A. (1997). Characteristics of classrooms that promote motivations and strategies for learning. *Reading engagement: Motivating readers through integrated instruction*. 128-148.
- Ruddell, R. B. (2002). *Teaching children to read and write : Becoming an effective literacy teacher*. New York : np.